

leĝa depono ĉe BNF
ISSN 2609-5203

federacia retejo
<http://www.esperanto-provence.org>

vicprezidanto
Rosy Inaudi
06 18 35 18 40
r.inaudi@free.fr

aliĝkotoj (kun la gazeto): 6 €

> ĉeko al: **Espéranto-Provence**
pere de via loka asocio
aŭ sendota al la kasisto
Marc Gallardo
Les Hespérides II Bât. B2
67 boulevard des Alpes
13012 Marseille
gallardomarc@ymail.com
06 09 89 09 14

> aŭ bankĝiro
(bankinformoj sendotaj laŭpete)

sekretario kaj redaktoro
Pascal Vilain
48 avenue Alexis Godillot
83400 Hyères
06 42 19 68 51
pascalvilain83@gmail.com

**limdato por sendo de
publikotaĵoj por la venonta n°**
20-a de decembro 2024

bonvolu sendi al la supra retadreso
><<>

antaŭdankojn pro viaj kontribuajoj

Vorto de la redaktoro

Je la sama loko de la antaŭa numero, nia nova prezidanto Alain Rémy tion deziris al ni:

"Al ĉiuj, belegan someron kaj ĝis la revido!"

Nia somero ne estis tiel bela kiel esperite... kaj ni ne revidos lin. Alie decidis la destino.

Ni dediĉos parton de ĉi tiu gazeto al omaĝo al Alain, forpasinta la 30-an de julio.

Adiaŭ, kara amiko !

enhavo

2	> federacia agado	18	> kelkaj gravaj datoj
8	> Jarfina Kultura Semajno	19	> kuirrecepto de leganto
10	> el la provencaj asocioj	15	> ZEOj en Solliès-Pont
12	> vojaĝemaj provencaĵoj...	23	> bilde-vorte
14	... kaj samideanoj eksterprovencaj	24	> agendo

Nekrologo

La 30-an de julio 2024 forpasis en Warszowice (Pollando) **Alain Rémy**, 74-jara (naskiĝinta la 1-an de aŭgusto 1949), prezidanto de nia Federacio Espéranto-Provence.

Biciklante tra Eŭropo post foriro el Tulono la 19-an de junio, kiel li kutime faris en la somero, li estis trafita de mortiga trafikakcidento.

Alain, eksa lernejestro en La Ciotat, estis patro de du infanoj.

Espéranto-Provence funebras kaj kondolencas la familianojn de Alain.

Renée Triolle

Alain Rémy mortis en Pollando, trafita survoje, eĉ se lia kuŝbiciklo estis sufiĉe videbla kun flagoj.

Li elektis vivi en granda loĝaŭto kun "kelo" por du bicikloj, kuŝbiciklo kiun li uzis ĉiutage por trejniĝi, kaj alia por malpli longaj irceloj.

Tio dum ses monatoj jare. La ceterajn ses monatojn, li biciklis ie en la mondo aŭ en Eŭropo.

Antaŭ kelkaj jaroj, li estis trafita de akcidento en Istanbul, ne sciante ĉu hazarde pro la intensa trafiko, ĉu in-

tence ĉar li afiŝis sian simpation al la kurdoj.

Emerita lernejestro, Alain engaĝiĝis kaj defendis diversajn sociajn grupojn.

Li mortis viktimo de sia pasio por biciklado kaj amo al Esperanto, kiun li malkovris ĝuste por havi amikajn kontaktojn.

Tre babilema, li estis motoro en la konversacia rondo en La Ciotat, ĉar sendepende de la koncerna temo, li ĉiam havis ion (interesan) por diri.

Ni kondolencas.

Pascal Vilain

La 19-an de junio 2024, post komitatokunsido de la Federacio Espéranto-Provence kaj komuna tagmanĝo en La Ciotat, ĉe Renée, la ĉeestantaj komitatanoj

disiĝis, dezirante unu al la alia agrablan someron. Tiu de nia nova prezidanto, Alain, antaŭvidiĝis tute aventurplena, kiel kutime por li somere, ĉar tuj post la

kunveno, li ekvojaĝis por plia biciklado - sen elekta helpo! - sur eŭropaj vojoj. Ĉar mi preskaŭ ĉiutage sekvis liajn raportojn sur lia fejsbuka paĝo, mi povas aserti ke lia somero estis agrabla. Li bonhumore eltenis pluvajn kaj ventajn epizodojn, tro krutajn deklivojn, maloportunajn dormolokojn... por prefere entuziasme raporti pri amikecplenaj renkontiĝoj, senfinaj diskutoj, kortuŝaj proponoj pri gastigado kun manĝo kaj dormo...

Lia somero estis agrabla, mi aŭdacis skribi, ĉar mi prie certas...

Jes ja... sed nur ĝis la 30-a de julio.

Tiam, trafis lin kolizio kun aŭtomobilo, en Pollando.

Alain preskaŭ ĉe la faro forpasis.

Al pluraj geamikoj, al kiuj mi parolis pri lia lasta momento, mi ĉiam same diris: kiel artisto revas pri sursceneja morto, nia amiko certe revis pri surbicikla forpaso. Ne nun, kompreneble, li estis ankoraŭ tiom juna kaj vigla por pliaj vojaĝoj.

Kiam mi demandis al li pri tio, kion li faros, kiam li ne plu kapablos tiom longe kaj fore bicikli, li respondis ke li ekverkos siajn multnombrajn vojaĝanekdotojn.

*1-a lingva kafejo en Hyères, septembro 2019
El tiu foto, jam forpasis 3 membroj:
Mari-Roza, Charles kaj nun Alain...*

De septembro 2019, Alain estis fidela partoprenanto de la monataj Esperantorenkontiĝoj en Hyères. Mi nepre devis silentigi lin, kiam mi konstatis, ke sen interveno mia li ne plu redonos la parolvicon al siaj samgrupanoj... mi foje devis diri al li, ke lian rakonton pri akcidento en Turkio (atenco, li asertis!) ni jam aŭdis dekfoje... sed kiom plaĉegus al mi aŭskulti de li la saman anekdoton dekunuan fojon!

Tio bedaŭrinde ne plu eblos...

Alain mankas jam al siaj familianoj, al nia federacio, al multaj samideanoj en la tuta mondo (mi pensas pri Viola, en Aŭstrio, pri Julianna, en Hungario), al tiom da aliaj... kaj al mi...

*tri el la sportoj
praktikitaj
de Alain*

Le globe-trotter Alain Rémy a trouvé la mort au bout de la route

DISPARITION

L'ancien directeur d'école de La Ciotat et infatigable cycliste ayant réalisé deux tours du monde est décédé début août, à l'âge de 75 ans, lors de son dernier périple en Pologne, dans un accident de la circulation.

Beau temps aujourd'hui, je vais reprendre la route. Le relief me semble plus facile que celui d'hier. C'est un des tout derniers messages postés par Alain Rémy lorsqu'il commençait sa traversée de la Pologne. L'infatigable cycliste était encore sur les routes du monde cet été.

« J'ai toujours aimé le sport, quand j'étais plus jeune j'ai fait de l'haltérophilie, puis du vélo. Et l'idée d'un tour du monde

Après avoir pris sa retraite de l'Éducation nationale, Alain Rémy avait notamment effectué deux tours du monde à vélo. PHOTOS

lui trotter dans la tête. Il attend la retraite de l'Éducation nationale pour se lancer, après avoir été le directeur emblématique de l'école de La Garde, aux avant-postes de la grande grève de 2003 contre la réforme des retraites du gouvernement Fillon, où il avait transformé une partie de l'école en véritable QG syndical.

« Je vais à mon rythme »

Après plusieurs périples, il entame en 2012 son premier tour du monde jusqu'en Chine puis à travers les États-Unis, en passant par une kyrielle de pays européens. À lui demander si l'effort n'est pas trop intense, il répond, avec son indissociable jovialité : « Je commence à avoir l'habitude, et puis je vais à mon rythme », lance-t-il, devant la caméra de l'association citoyenne Tout Visuel.

Cette deuxième vie de retraite heureuse à parcourir le monde fut assombrie par un terrible accident survenu dans

cette même période à Istanbul, en Turquie. Vertèbres touchées, évacuation sanitaire... « Vous allez faire quoi maintenant ? » « Repartir ! », nous lança-t-il. Mais avec un « vélo couché », pour éviter les chocs trop rudes et soulager la colonne vertébrale. Repartir pour sillonner le monde et rencontrer les habitants de toutes les contrées. Au fil des voyages, Alain Rémy s'était constitué un beau réseau d'adresses doublé d'un autre réseau d'hospitalités d'Espérantistes. « *La langue internationale qui nous permet de nous comprendre partout !* », en véhiculant des valeurs de paix, d'humanisme et de solidarité. Des valeurs qu'il voulait faire vivre à chaque étape de sa vie, de son parcours et de ses haltes. Des valeurs qu'il défendait aussi, dans tous les cortèges syndicaux et revendicatifs, pour un monde plus juste, où chacun puisse vivre dignement. Et voyager librement.

Syvain Fournier

journalo "La Provence"

Érize-Saint-Dizier

On ne verra plus Alain Rémy sillonner les routes d'ici et du monde

Alain Rémy revenait une fois par an rendre visite à ses cousins d'Érize-Saint-Dizier et Bar-le-Duc et, à chaque fois, c'était un immense plaisir. Ce natif de Bar-le-Duc le 1er août 1949, a trouvé malheureusement la mort sur une route de Pologne pour ses 75 ans.

Alain Rémy, père de deux enfants, ancien directeur d'école à La Ciotat (06) s'était mis au « vélo couché » il y a 20 ans et sillonnait depuis les routes du monde entier. Depuis sa retraite, il a visité les pays du monde entier, de l'Amérique à la Chine en passant par l'Afrique, la Russie et l'Europe. Au total, il a parcouru deux tours du monde et un nombre incalculable de tours d'Europe, et chaque fois, il repassait par Érize pour saluer sa famille meusienne. Claude Hugard et Francine Louis, chargé de 75 kg de technologie et de matériel de survie.

Son dernier périple entamé il y a quelques semaines passait par l'Italie, la Croatie, la

Alain Rémy lors de son dernier passage à Érize-Saint-Dizier, chez ses cousins.

Tchéquie, la Pologne, ensuite était prévue l'Allemagne et la visite annuelle chez ses cousins.

Accueilli comme un roi à Bjeisko-Biala, frontière polonaise, un accident de la circulation lui a été fatal. Ac-

cueilli chaque fois comme un roi, il parlait couramment plusieurs langues, dont l'espéranto, et comptait de nombreux amis dans les pays traversés.

Alain Rémy laisse ses cousins meusiens, ses sœurs dans l'Ain et ses enfants à La Ciotat dans une grande peine.

22-11

journalo "L'Est républicain"

**Ĉiujare, ekde sia reveno, Alain ŝatis detale rakonti pri sia ĵusa vojaĝo...
Tion mi faros anstataŭ li, per kelkaj tekstoj kaj fotoj liaj (ne ĉiuj, ili estas tro
multnombraj!), plukitaj el lia FB-paĝo. (Pascal)**

19 juin : Le matin, réunion du conseil d'administration Espéranto-Provence à La Ciotat.

L'après-midi, j'amène mon camping-car dans une société de gardiennage et je commence mon voyage à vélo. Au Pradet, je passe voir Bernadette et Guy pour leur dire bonjour et au revoir. Il se met à pleuvoir. Guy me propose de rester pour la nuit. Je dormirai au sec pour ma première nuit de voyage.

26 juin : Je déjeune à l'ombre d'un supermarché. Un cycliste arrive à vélo avec sa fille. Tunisien marié avec une Algérienne, il m'invite chez lui. Je décline néanmoins l'invitation car Byafistok est encore loin...

30 juin : J'ai monté ma tente à Latisana, entre Venise et Trieste. Je suis réveillé par la chaleur dans la tente. Toute la nuit, des trains sont passés à quelques mètres de mon couchage. Je fais une lessive dans une laverie. Pendant que mon linge se lave, je me rase, me peigne, nettoie mes lunettes, bouquine un peu.

2 juillet : J'arrive à Sežana, en Slovénie. Je viens d'effectuer mes premiers 1000 km ; plus que 6 000 km et je serai de retour à Toulon... à l'automne.

Ce soir, je dors dans un hôtel à Postojna et j'espère atteindre Ljubljana (capitale de la Slovénie) demain soir. Une bonne nuit, quel que soit le temps.

4 juillet : Une femme m'offre des fruits qu'elle est allée chercher dans le jardin d'enfants où elle travaille.

5 juillet : Je discute, en allemand, avec un couple de cyclistes, mes voisins de tente.

9 juillet : Je ne suis qu'à 40 km de Vienne. Je téléphone à Viola, mon amie espérantiste, rencontrée l'an passé au Congrès Mondial d'Espéranto à Turin. Elle m'attend. Elle est belle, la vie ! Ça y est, je suis chez Viola. Quel bonheur de revoir une amie ! Je vais rester quelques jours.

13 juillet : Départ de Vienne sous un beau soleil, arrivée en fin d'après-midi à Bratislava.

16 juillet : Cette nuit, je dors en Hongrie : j'ai passé la frontière à 0 h 30.

18 juillet : En arrivant à Hévès, je cherche un supermarché. Un camionneur m'offre deux parts de pizza et une bouteille d'eau bien fraîche.

20 juillet : Détail bassement matériel : j'en suis à 2 118 km depuis le départ il y a un mois. Aucune chute, aucune crevaision, aucun rayon cassé ou desserré, un seul saut de chaîne. Comme dirait Lætitia : "Pourvou qué ça dure !" Malheureusement, je ne pourrai pas effectuer l'itinéraire prévu. Trop long. Déjà, de Calais à Toulon, j'aurai besoin de 22 jours pour des visites à la famille et aux amis et, encore, 15 jours de route. Je devrai passer la frontière belgo-française autour de la mi-août ! Je raccourcirai mon voyage en Pologne (ce sera pour la prochaine fois, oncle Zaza, les espérantistes comprendront), en Allemagne, aux Pays-Bas et en Belgique. Je ne passerai pas voir des amis en Suisse, ce sera pour une autre fois... En attendant, on crève toujours de chaud en Hongrie !

21 juillet : Julianna arrive avec son fils Mateo. Balade en canoë sur la rivière Tisza. Occasion de parler en espéranto.

Demain, je reprends la route : direction Salgotarian, frontière avec la Slovaquie.

24 juillet : Je me réveille ce matin dans une chambre d'hôtel à Lučenec en Slovaquie. La journée d'hier, entre ciel gris et pluie, avec des côtes rudes, a été assez éprouvante. Après une bonne nuit de repos, c'est la grande forme. Me voici maintenant à Žiar nad Hronom.

25 juillet : Me voilà arrivé, vers minuit, chez des amis à Rajcke Teplice (Slovaquie), après une journée éprouvante (poussage du vélo pendant des km dans une montée à 12 %, vent de face toute la journée).

27 juillet : Dernière journée de repos.
Demain, je reprends la route : direction la Pologne.

29 juillet : J'arrive en Pologne : des côtes terribles où je dois pousser le vélo.

À Rajcza, j'ai le choix : soit en baver toute la journée à la limite de mes forces, soit rejoindre Biesko-Biała par le train en une heure. Je choisis la deuxième solution !
À 22 h, je trouve un hôtel dans un village.

30 juillet : Beau temps aujourd'hui, je vais reprendre la route. Le relief me semble plus facile que celui d'hier.

Tiel finiĝis lia tagĵurnalo... adiaŭ, amiko...

Omaĝo al Alain en La Ciotat, la 19-an de septembro

Kvardeko da geamikoj de Alain kunvenis en "Chapelle des Minimes", en La Ciotat, por lasta omaĝo al sia forpasinta amiko.

La duono da ili estis eksaj kolegoj, lernejestroj, sindikatistoj, komunistoj, anarkiistoj k.t.p, kiuj havis la okazon dividi kun Alain diversajn profesiajn kaj politikajn batalojn en La Ciotat aŭ Tulono.

La alia duono konsistis el esperantistoj venintaj el diversaj urboj de Bouches-du-Rhône (Aix-en-Provence, La Ciotat, Marseille), de Var (Draguignan, Hyères, Le Beausset, Les Arcs-sur-Argens, Rocbaron, Saint-Raphaël, Toulon), de Vaucluse (Caromb)... Ĉeestis eĉ paro de geesperantistoj el Ĉeĥio kaj Rusio! Post spektado de filmo pri vojaĝo de Alain, la ĉeestantoj rakontis anekdotojn pri lia multflanka vivo: profesia, sindikata, politika, sporta, vojaĝa, esperanta... eĉ ama...

Ne dubindas, ke Alain jam mankas al ĉiuj, kaj ke neniu forgesos lin!

Hommage au président de l'Espéranto Provence

Passionné de vélo couché et de grands espaces, Alain Rémy (75 ans), président de l'Espéranto Provence basé à La Ciotat ⁽¹⁾ et grand ami du président de l'Espéranto du Beauzet Pierre Oliva, est décédé le 31 juillet lors d'un accident de la circulation survenu à Bielsko Biala (Pologne) alors qu'il accomplissait un « tour d'Europe » de 7 000 km.

Ce globe-trotter infatigable, qui avait pris sa retraite de l'Éducation nationale naguère alors qu'il dirigeait l'école La Garde de La Ciotat, pouvait se targuer de multiples prouesses.

En 2012, après plusieurs périples au long cours, il avait réalisé un tour du monde de 22 000 km sur les routes vallonnées d'Italie, de Slovénie, de Hongrie, d'Ukraine, de Russie, du Kazakhstan, de Chine et des États-Unis (*Var-matin* du 26 octobre 2012).

Sa vie de retraité heureux

Alain Rémy sur son vélo couché... Un personnage dynamique et attachant qui aura marqué son temps.

(Photo DR)

de parcourir le monde fut néanmoins assombrie par un grave accident survenu à Istanbul. Vertèbres touchées, évacuation sanitaire... « Vous allez faire quoi maintenant ? », lui avait de-

mandé un journaliste. « *Re-partir et continuer de silloner la planète !* », avait-il rétorqué.

Au fil de ses voyages, le défunt s'était constitué un solide réseau d'adresses, dou-

blé d'un hospitalier réseau espérantiste, langue permettant de se comprendre partout dans le monde au travers des valeurs de paix, d'humanisme et de solidarité.

Rendez-vous ce soir à La Ciotat

« Il y a dix ans, Alain avait été le premier élève de notre club du Beauzet avant d'en devenir le secrétaire », se souvient Pierre Oliva, étreint par l'émotion. C'est ce personnage hors norme qui lui avait succédé il y a peu à la tête d'Espéranto Provence. Alors que les obsèques d'Alain Rémy ont été célébrées le 20 août dernier à La Balme-de-Sillingy (Haute-Savoie), un hommage posthume lui sera rendu par ses amis espérantistes aujourd'hui de 18 h à 20 h au temple de La Ciotat (place Guibert).

J. L.

1. Alain Rémy était également membre du groupe Espéranto d'Hyères.

artikolo de *Var-Matin* (eld. Toulon-La Seyne-Sanary), la 19-an de septembro

Federacia agado

Jarfina Kultura Semajnfino

Nia kutima jarfina staĝo okazos la 30-an de novembro kaj 1-an de decembro en "Domaine de Massacan, en La Garde. Aliĝilo estas aldonita al ĉi tiu gazeto.

Gvidos la kursojn Renée Triolle (2-a nivelo), kiun mi ne devas prezenti al vi, Michel Challulau (1-a nivelo) kaj Jean-Pierre Cavelan (3-a nivelo).

Jen kelkaj vortoj pri Michel kaj Jean-Pierre.

Michel Challulau naskiĝis en 1945, lernis Esperanton en 1962, instruis matematikojn dum 44 jaroj en la Universitato Aix-Marseille. Antaŭ sia emeritiĝo, li donis kurson pri esperantologio kaj interlingvistiko. Li UK-is en Budapeŝto kaj Pekino. En tiu ĉi 1-a nivela kurso, li uzos la metodon 11, kurson de Duc Goninaz kaj novajn retajn kursojn.

Jean-Pierre Cavelan

"Mi estas esperantisto. Mi naskiĝis en Bretonio en 1943 kaj nun vivas en Nico. Mi estas pentristo kaj aŭtoro. Mia pentrista pseŭdonimo estas **Yanpetro Kavlan**. La celo de mia pentra irado estas resumebla tiel ĉi:

- Esprimi sin agrablas.
- Komuniki pli utilas.
- Liberi sian imago-povon estas la plej riĉa luksaĵo."

Pri la staĝo en La Garde

"La celo de la staĝo estos paroligi la partoprenantojn evitante la krokodiladon.

Jen mia proponata temo:

Ĉiuj artoj ludas rolon en nia ĉiutaga vivo, eĉ se oni ne konscias pri tio.

Ĉiuj partoprenantoj serĉos kaj proponos ekzemplojn, ĝis kiam du demandoj trudos sin:

Kial kaj kiel la grafikaj kaj plastikaj artoj ludas rolon en la komunikado?

Mi pensas ke la temo estas sufiĉe larĝe malfermita por liberigi la ĉiesan parolon...

Kelkaj demandoj:

Kio estas arto?

Difino laŭ Wikipedia: Arto estas diversa gamo de homaj aktivecoj en kreado vida, aŭ prezentantaj artefaktojn esprimantaj la aŭtoran imageman aŭ teĥnikan lerton, intencitan por esti estimata pro sia beleco aŭ emocia potenco. La termino inkludas diversajn homajn agojn, kreitaĵojn, kaj metodojn de esprimo.

Kiuj estas la artoj kiujn oni kutimas distingi?

Danco, kuirarto, muziko, teatro, kino, literaturo, poezio, arkitekturo, skulpturo, dekoracio, kaligrafio, akvarelo, desegno, pentro, bildstrio, tatuoj, ktp., sen forgesi la militarto kaj "malmilitarto" (...esperanto)"

ndlr:

Jean-Pierre zorgas pri dulingva (franca kaj esperanta) retejo, kie videblas liaj pentraĵoj: <https://yanpetro-kavlan.fr/>

*Se vi estas fidela leganto de la revuo *Espéranto-info*, vi certe jam vidis lian blidstrion: "*Histoire de l'espéranto - La vie de L.L. Zamenhof*"*

El la provencaj asocioj

*Kutime, septembro estas la monato de forumoj de asocioj en multaj urboj.
Jen kelkaj ricevitaj fotoj kaj raportoj pri tiuj eventoj.*

En La Ciotat la 31-an de aŭgusto

Vento kaj suno malkuraĝigis vizitantojn!

La Forumo de Asocioj estis kiel kutime brile organizita en urba parko.

Espéranto-La Ciotat kunigis kuraĝan teamon (Anne, Christine, Loekie, Patrick kaj Renée) por instali la tendon kaj firmigi ĝin vendrede posttagmeze... Sed jam je la 8-a matene sabate venis "de-supra" decido malmuntigi la tendojn pro risiko pro vento. Sekve ni malmuntis ĝin kaj devis deĵori la tutan tagon en plena suno (ĉapelon aŭ kaskedon ni lasis hejme), nia budo estis malpli videbla.

Tamen venis kelkaj simpatiantoj aŭ homoj, kiuj konis Alain Rémy kaj venis por informiĝi pri la omaĝa vespero (la 19-an). Kvar junuloj, tre interesaj kaj tre interesitaj, ne nur aŭskultis niajn klarigojn kaj argumentojn sed faris tre bonajn priajn demandojn. La 11-an okazos prezento de la lingvo kaj ĝiaj uzoj. Espereble vizitos ĝin pluraj homoj. La dunivelaj kursoj komenciĝos la 18-an de septembro je la 17-a por komencantoj, je la 18-a por la duagrada en nova kursejo, ĝis oni rekonstruas la domon de la kvartalo.

raportis R. Triolle

Vivacit  en Marseille, la 1-an de septembro

Kiel asocio registrita ĉe la Domo de Asocioj en Marseille, Espéranto-Marseille havis budon ĉe la festo.

Bone lokitaj laŭ la Malnova Haveno, ŝirmitaj de tendoj starigitaj de la organizantoj, kiuj provizis akvon, senakvajn necesejojn...

Dankojn al Marie-Hélène (kiu helpis instali), Anne-Marie, kiu deĵoris spora-de (ŝi engaĝiĝis ĉe aliaj asocioj), Marc kaj Renée, kiuj deĵoris de la 10-a ĝis la 17-a 30. Dankojn al Patrick, el La Ciotat, kiu tiris la tutan mateialon de la stacidomo ĝis la Malnova Haveno.

Marie-Hélène venis tre frue (je la 7-a 30) tiel ke ne necesis longe vici por ricevi la dokumentojn kaj scii, kie instaliĝi (kvarope sub sama tendo).

Idealaj estis la kondiĉoj por akcepti la

vizitantojn, laŭ mi malpli ol kutime; mi taksas, ke ni informis kvardekon da homoj, kiuj haltis por ricevi informojn, konstati ke de kiam ili konas la ekziston de la internacia lingvo, ĝi prosperis... La plej interesitaj estis nefranclingvanoj: italino, portugalo, alĝeriano, skandiano... Deko konsentis lasi sian retadreson, malgraŭ niaj proponoj!

Tamen, ĉar ni troviĝis ĉe la pramo, multaj vole nevole legis la vorton "Esperanto", same tiuj, kiuj vizitis la Ifkastelon. Du-tri homoj nenion sciis kaj bone aŭskultis nin. Ne venis la kutima rimarko «ĉu ankoraŭ ekzistas?», sed pluraj diris, ke ili interesigis kiam ili vizitis lernejon, kaj ĝojas ke de tiam Esperanto prosperis.

Saint-Raphaël la 7-an kaj Fréjus la 15-an de septembro

Vizitis nin esperantisto, kiu loĝas parte en Marsejlo, parte en Madrido, parte en Turkio kaj li bone interparolis. Same reaperis Sylvain, kiu lastjare devis forlasi la kurson ĉar li ricevis laboron, sed ĉijare li laboros en Marseille kaj ĝojas denove viziti la kurson. Vizitis nin aliaj esperantistoj: Liliane kaj Frédéric.

Kompare kun aliaj jaroj, malmultaj familioj kun infanoj (eble ŝuldiĝas al la fakto, ke ni aperis inter la "Kulturaj" budoj kaj la familioj vizitis la sportan sektion) kaj granda manko de junuloj...

Ni disdonis la belan informilon, kiun preparis Thierry, kaj invitis al la prezento mardon la 11-an je la 17-a ĉe CIRA.

raportis R. Triolle

24-a " Bio Génépi" Foiro en Embrun

Preskaŭ frostis, kiam Marie-Sylvie kaj mi starigis budon en Embrun okaze de la fama foiro «Génépi». Do malpli da vizitantoj ol kutime. Plia malfacilaĵo: multaj ludiloj por infanoj aperis tuj je la enirejo de la foiro, tiel multaj familioj restis tie sen viziti la budojn. Tamen Marie-Sylvie sukcesis allogi familion, junulinojn, kaj okazis tre interesaj momentoj. Same kun paro el Belgio, la edzo estis tre scivolema, ĉu li kontaktos nin? (Mi facile memoros pri li, li nomiĝas Arnaud).

Virino ludis kun la koloroj, kaj por ne forgesi tion kion ŝi lernis, ŝi ekfotis la dokumenton do ŝi ricevis la verketon "l'espéranto dans la poche".

Viro, kiu tre interesiĝas pri ĉevaloj, volonte ricevis la revuon "Espéranto-Info", en kiu aperas ĉio kio rilatas al ĉevalaro (dankon Céline Bernard!).

Ne tre granda sukceso rilate al Esperanto sed mirinda loko por renkonti homojn! Eĉ aŭtune ni semas kaj semas: disdono de kalendaretoj.

raportis M. Arnaud

13 - Espéranto - La Ciotat

Renée Triolle

«Salon des auteurs» en La Ciotat, la 22-an de septembro

En la korto de la plej malnova, ankoraŭ funkcia kinejo «Eden-Théâtre» okazis salono de lokaj verkistoj. Se la kinejo vendas la afiŝojn de prezentitaj filmoj, la ĉe-stantaj verkistoj nenion vendis. Mi partoprenas, ne por riĉiĝi, kvankam mi povas vendi lernolibrojn, sed por reklami pri Esperanto.

Pro ventego, mankis vizitantoj sed mi povis informi dekon da homoj (fakte ofte paro aŭ familio, do pli ol dek), alia okazo diskonigi (minimуме) la vorton "Esperanto".

Mi ĉiam elektas tablon fronte al la enirejo kaj pendigas la flagon "Espéranto, langue équitable".

Vojaĝemaj provencanoj...

Danke al artikolo de la lasta numero (164) de Espéranto-info, mi eksciis pri la partopreno per prelego de provencano, **Patrick Lagrange**, en la **40-a Kataluna Kongreso de Esperanto**, kiu okazis en Vic (Osona – Kataluna Landaro), de la 17-a ĝis la 20-a de majo 2024.

Jen kiel la retejo de la kongreso prezentis la prelegon de Patrick Lagrange, kies temoj estis:

– Diskonigo de racia metodo kaj...

– Kunlaborado amatoro-profesiulo en astronomio

"Patrick Lagrange estas denaska esperantoparolanto antaŭ 70 jaroj. Dank' al sia esperantoparolanta avo, li ekinteresiĝis al astronomio antaŭ 63 jar-oj. Li iĝis sciencklariganto pri astronomio antaŭ 35 jaroj. Kaj li daŭrigas tiun fakon kvankam li emeritiĝas (*tiel*) de post 2017.»

Bedaŭrinde, nia gazeto ricevis nek foton nek raporton pri la evento.

Kiel kutime en la somero, kelkaj provencanoj vojaĝis en Francio aŭ en la mondo, dum eksterlandanoj vizitis nian regionon, ekz. danke al Pasporta Servo.

Mi foje ricevis fotojn, malpli ofte raportojn... jen ili...

Rosy Inaudi, Marc Gallardo, Thierry Spanjaard en Greziljono por la 5-a Verda Naturisma Semajno kun INOE, de la 30-a de junio ĝis la 5-a de julio

Thierry instruas nian lingvon...

Carmen Segarra en Hispanio

Cathy Bourgeois kaj Jean-François Cousineau en Bretonio

Jen foto pri nia renkontiĝo kun kelkaj membroj de la grupo de Plouézec, la 23-an de aŭgusto.

De maldekstre dekstren: Josiane Cado, Roger Eon, Jeanne Pouhaër, Noël Reyssset, JF Cousineau kaj Cathy Bourgeois. (sendis JF)

*Carmen partoprenis en la **82-a Hispana Kongreso de Esperanto** en Cheste (Valencio), kiu okazis de la 5-a kaj la 8-a de septembro.*

Ontaj vojaĝoj

Renée Triolle kaj Bernard Bigonnet partoprenos en la **13-a Aŭtunas**, kiu okazos en la **Kastelo Greziljono** de la 21-a ĝis la 30-a de oktobro. Renée gvidos kurson per diskutoj je la nivelo C1.

Ŝi ankaŭ zorgos pri la vespera programo per fotoprelegoj (pri Lidia Zamenhof, Alain Rémy...)
Bernard gvidos ĥoran kantadon kun Interkant ĝis la 28-a kaj poste kantatelieron ĝis la 30-a.

... kaj vojaĝemaj samideanoj eksterprovencaj...

Thierry Spanjaard

Mi ĉiam ĝojas akcepti esperantistojn pro diversaj kialoj: mi ĉiam havas plezuron renkonti pliajn homojn, ĉefe se ili estas esperantistoj, mi ankaŭ ŝatas montri miajn belajn urbon kaj regionon al vizitantoj, kaj fine, mi pensas ke unu el la plej allogaj trajtoj de la Esperanta komunumo estas la funkciado de la Pasporta Servo.

En julio, la familio **Branbjerg, de Dandano**, vizitis Marsejlon. Difini la daton de ĝia alveno ne estis tiel facila, ĉar mi pretis foriri por ferioj dum la plejparto de la monato. La familianoj alvenis iun lundon vespere, ni vespermanĝis hejme, kaj marde matene, mi povis vizitigi al ili la naturisman plaĝon en Cassis. Mi forflugis marde posttagmeze, lasante al ili la tutan apartamenton, tiel ili - t.e. la paro Victoria kaj Michael kun du knabinoj Elvira kaj Miriam - havis sufiĉan spacon. Kiam mi estis for, ili havis tempon viziti plurajn allogaĵojn de nia regiono: la fjordeton Suĝiton, la groton Cosquer, ktp.

En aŭgusto vizitis min **Bruno Flochon kaj Jeff**, kiuj estis survoje al siaj ferioj sur la insulo Levant. Eĉ se ilia restado en Marsejlo estis mallonga, ili tamen havis tempon viziti La Cité Radieuse, bone konatan konstruaĵon de Le Corbusier.

Tuj poste vizitis min **Angeline**, esperantistino jam de pluraj jaroj, naturisto kaj membro de INOE. Ŝi venis speciale por unu el la plej gravaj eventoj de la jarcento por naturismo: la ekspozicio «Naturismaj Paradizoj» en la muzeo Mucem (Muzeo pri eŭropaj kaj mediteraneaj kulturoj - Musée des cultures européennes et méditerranéennes) en Marsejlo, kiu daŭros ĝis la 9-a de decembro 2024.

Philippe Duc-Goninaz

Dum tri tagoj en septembro, ni gastigis **Martin el Ĉeĥio kaj Irina el Rusio**. Ili antaŭe vizitis la italajn urbojn Romo kaj Napoli, kaj post sia vizito al ni daŭrigos sian vojaĝon al Saint-Raphaël.

Martin konas Francion, ĉar li jam studis en Liono kaj en La Garde.

Mia edzino kaj Irina ne parolas Esperanton, pro tio ni interkomunikis esperante, angle kaj germane, sed dank' al niaj kara lingvo kaj samideaneco, ni interparoladis senbride.

Niaj kutimaj konversacioj temis ĉefe pri la provenca Esperanto-movado, la propraĵ spertoj de niaj respectivaj vojaĝoj kaj multaj demandoj koncerne diversajn politikajn aspektojn.

Ili vizitis nian urbon Aix-en-Provence kun ties kamparo, Marsejlon, kaj ankaŭ La Ciotat por partopreni en la omaĝ-vespero pri Alain Rémy.

Ili tute ne kutimas pri la provenca natura odoro, kaj opinias ke tio estas unu el la plej gravaj distingaĵoj de nia regiono, kune kun la pureco kaj la simpatia ĝenerala etoso.

Ni deziris al ili sukcesplenan daŭrigon.

ndlr:

Ĵus antaŭ ol fini la enpaĝigon de ĉi tiu gazeto, mi hazarde eksciis, danke al WhatsApp-mesaĝo, ke Irina kaj Martin gastis ĉe Marica kaj Vinko Bosnjakovic en Les Arcs-sur-Argens. Philippe Duc-Goninaz ja skribis, ke ili daŭrigos sian vojaĝon en la regiono de Saint-Raphaël. Mi do liberigis spacon por raporti ankaŭ pri tiu vizito de parto de la departemento Var, kiun ili multe ŝatis, laŭdire.

Jen teksto pri partopreno de Monique Arnaud en la maja Eŭropa Kongreso en Strasburgo. Mi ricevis ĝin tro malfrue por aperigo en la somera numero.

Claudine Pomirol

Monique Arnaud prezentas al ni ĉe libroservo:

La Fontaine kaj Esperanto, ĉu imagebla? En la hejmurbo de La Fontaine, fabloj kiel subteno por originala multkultura sperto.

Jean de La Fontaine naskiĝis en 1621 en la urbo Château-Thierry. Okaze de la 400-a datreveno de lia naskiĝo, konkurso estis organizita de la urbo por honori lin. Alvoko por projektoj estis lanĉita. **Greta Franclet** respondis al tiu ĉi alvoko. En tiu urbo de 15 000 loĝantoj, 29 malsamaj lingvoj estas parolataj.

Greta Franclet, kiu pledas por lingva diverseco kaj promocio de gepatraj lingvoj, jam kreis la asocion «*Les langues Autrement*» («Lingvoj alimaniere»). Ŝi ankaŭ deziris malkovrigi la lingvistikan riĉecon de la enloĝantoj.

La fabloj de La Fontaine estas popularaj kaj kelkaj estas ofte konataj en multaj landoj. Jen kiel naskiĝis ŝia ideo prezenti kiel projekton por la konkurso: **«Rakontu al mi La Fontaine en via lingvo»** per kreado de mallonga filmo ĉirkaŭ tri fabloj: La Lupo kaj la Ŝafido, La Cikado kaj la Formiko, La Korvo kaj la Vulpo, luditaj kaj rakontitaj de lokanoj, plenkreskuloj kaj infanoj parolantaj en sia gepatra lingvo.

Kaj ŝia propono estis elektita.

Spekteblas ĉe:

[Youtube.com/watch?v=6SyUo0c9eq0](https://www.youtube.com/watch?v=6SyUo0c9eq0)

Greta Franclet kaj Monique Arnaud renkontis unu la alian en Parizo dum foiro Expolangues, kie Monique deĵoris ĉe Esperanta budo kaj Greta prelegis pri sia libro «*Nul en langues, plus jamais*» («Nulo en lingvoj neniam plu»), libro, en kiu ŝi aludis pri Esperanto. Tiu libro estas nuntempe elĉerpita sed dua titolo, kiu nomiĝas «*Les langues, un jeu d'enfants*» («Lingvoj, infanludo») sekvas ĝin.

Greta, inklina pri Esperanto, kontaktis Monique por helpi ŝin enmeti la universalan lingvon en la projekton, same kiel la kolektitajn lingvojn.

Monique, emerita instruisto pri la angla lingvo kaj esperantistino, senlace kaj ĉiam kun la sama entuziasmo agadas, por konigi kaj vivigi Esperanton. Ŝi do konsentis kontribui.

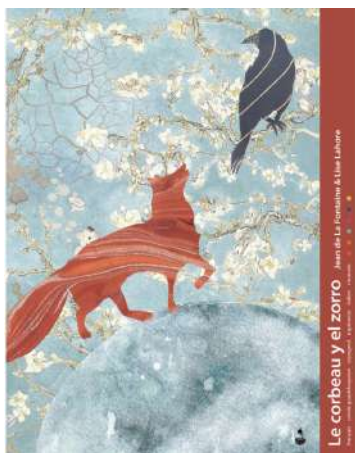
De tiu kunlaboro finfine rezultas originala prezentado, unika, vigla, de fabloj en la gepatraj lingvoj parolataj en la urbo... kaj en Esperanto! Jen la 30-a lingvo! Rekompensa sukceso por ĉiuj kaj por pli bona kunvivado.

Sekve, Migrilude-eldonoj, specialiĝintaj pri propagando de gepatraj lingvoj, kunlabore kun la asocio «*Les Langues Autrement*» daŭrigas la projekton per

eldonado de du ilustritaj libroj sub du malsamaj titoloj.

«*Le corbeau and the fox*» por la lingvoj: angla, germana, nederlanda, japana, ukraina.

«*Le corbeau y el zorro*» por la lingvoj: franca, gvadelupa kreola, esperanto, hispana, itala, rumana.

vidu ĉi tie

Aŭdversio haveblas por ĉiu lingvo. Por aŭskulti Esperanton, klaku sur *version langue romane*, poste malsupre de la paĝo sur *version audio esperanto*.

Vous êtes le phénix des hôtes de ces bois. »
À ces mots, le Corbeau ne se sent pas de joie,

Yo dit mwen pas ni chantrelle
qui tini lavoué pli belle passé ou, en vérité:
Compè mwen t'en prie, souplé,
moutré mwen yo pas menti.
Ca ké fé mwen bien plaisi si tout ça yo dit mwen vrai! »

Usted es el Fénix de los seres de este bosque lindo.
Al oír tan dulce discurso,
el Cuervo rebosa de alegría y orgullo,

Vi estas de l'arbaro la feniksa gasto. »
Je tiuj vortoj ekĝojegas korvo vanta.

Voi siete una Fenice. » A questo dir
non sta più nella pelle, il Corvo vanitoso,

Mă prind c-ați fi vreo Pasăre Măiastră!"
Și corbul, auzind-o, pe gânduri nu mai șade.

Dum la Eŭropa Esperanto Kongreso en Strasburgo, Monique faris sian prezenton en la libroservo, pli taŭga kaj intima loko ol granda amfiteatro. La Fontaine estis tie en bona kompanio.

Kelkaj vizitantoj de la libroservo, ne informitaj pri la prezentado, scivoleme aŭskultis. Kelkaj volonte pruntedonis sian voĉon por vivigi la korvon aŭ la vulpon.

Dankon Monique pro tiu donaco kunhavigi ĉi tiun lingvan sperton kun ni kaj dankon pro via engaĝiĝo kaj via helpo por produkti ĝin en Esperanto.

Kelkaj gravaj datoj kaj eventoj

21-a de septembro : Internacia Tago de Paco

La **Internacia Tago de Paco** estas internacia tago kreita de Unuiĝintaj Nacioj pri monda paco kaj batalhalto en la jaro 1981. Ĉiun jaron oni celebras ĝin la **21-an de septembro**.

Mesaĝo de UEA okaze de tiu tago legeblas **ĉi tie**.

Diverslingvaj versioj de la mesaĝo kaj afiŝo haveblas en

esperantoporun.org/eo/internacia-tago-de-paco-2024/.

26-a de septembro : Eŭropa Tago de Lingvoj

Eŭropa Tago de Lingvoj estas evento festata ĉiujare la **26-an de septembro** ekde la jaro 2001, kiam la tuta jaro estis dediĉita en Eŭropa Unio al multlingveco. Fine de 2001, la Konsilio de Eŭropo starigis ĝin kiel novan ĉiujaran feston.

La ĉefa celo de la evento estas :

- > festi lingvan kaj kulturen diversecon,
 - > promocii plurlingvecon kaj interkulturen komunikadon,
 - > ebligi lingvolernadon dum la tuta vivo.
- kaj tiel konsciigi la publikon pri la valoro de lingvoj en la socio kaj instigi al la lernado de lingvoj.

Maggy Combot

Kaĉo kiel sana matenmanĝo SEN gluteno

Kuirado: 15'

Ingrediencoj por 4 porcioj

- 11 supkuleroj da flokoj de aveno
- 1 litro da migdallakto SEN sukero
- 1 supkulero da mirteloj aŭ oksikokoj
- pinĉpreno da cinamo
- 1 kivo
- 1 banano
- 2 supkuleroj da flokoj de fagiro

Preparo

1. Verŝu la flokojn de aveno en mezgrandan kaserolon.
2. Aldonu la migdallakton kaj kirlu.
3. Boligu la miksaĵon dum 15 minutoj je malalta temperaturo sur kuirplato. Kirlu de tempo al tempo !
4. Forprenu la kaserolon de la varma kuirplato kaj verŝu la enhavon en vitran ujon.
5. Servu kun pinĉpreno da cinamo, iom da mirtiloj, kivopecoj kaj bananopecoj. Surŝutu kelkajn kraketajn flokojn de fagiro.

BONAN APETITON!

Dankegon, Maggy! Jen do dua recepto, post tiu de Rosy. Mi esperas, ke ĉi tiu rubriko iĝos kutima ero de nia gazeto. Mi esperas ricevi pliajn receptojn...(ndlr)

Kelkaj utilaj vortoj...

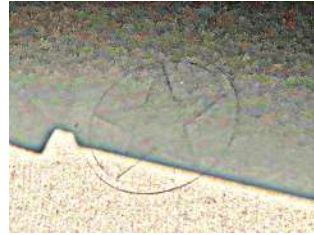
ZEO-j en Regiono «SUD / PACA» > 15 – Solliès-Pont (83)

Pascal Vilain

Les différentes listes de OZE (en espéranto : ZEO-j > Zamenhof-Esperanto-Objektoj) ne mentionnent jamais la commune **Solliès-Pont**, dans le Var. Et pourtant, il y a bien deux «ZEO-j» dans cette petite ville... deux petites maisons de bois, nommées **Liberstel** et **Solartis**, avec chacune l'étoile verte espérantiste qui en orne le fronton.

Étant situées dans un domaine privé du quartier des Bancaous, ces maisons ne sont pas visibles si l'on ne pénètre pas dans la propriété. Je n'ai pas eu cette possibilité, mais j'ai pu obtenir d'un membre de la famille, Matthieu Ginier, qu'il me les photographie. Matthieu est le petit-fils de Mireille Ginier, l'une des dernières occupantes d'une des deux maisons.

Malheureusement, celles-ci ne paraissent plus en très bon état et les inscriptions s'estompent peu à peu. Ces «ZEO-j» sont sans doute appelés à disparaître avec le temps.

Pourquoi l'étoile espérantiste sur ces deux maisons ?

Joseph Estour (1880-1960), marié à **Marie Barrieu** (1885-1964), a animé avec elle depuis le milieu des années 1920 une petite colonie libertaire, naturaliste et espérantiste à Solliès-Pont, où des maisonnettes avaient été construites sur la propriété Kosmo.

Marie et Joseph Estour figuraient en 1935 sur l'État nominatif des anarchistes du Var. Joseph était à cette époque le responsable du courrier en langue

étrangère et espéranto de l'organe «La Vie universelle», bulletin de l'Alliance économique.

Marie, elle, fut à l'été 1933 l'animatrice à Solliès-le-Pont du Comité de défense de Hem Day et Léo Campion, arrêtés en Belgique comme objecteurs de conscience et condamnés à 2 ans et 18 mois de prison.

La colonie libertaire accueillit des personnes de différentes nationalités et de différentes origines, mais qui toutes partageaient le même idéal qu'elles voulaient mettre au service d'un monde nouveau qui restait à construire. Peu à peu s'installa une petite communauté dont les membres, respectueux de l'environnement, pratiquèrent le naturisme sur les berges du Gapeau en adoptant une alimentation végétarienne.

Pacifistes et partisans de l'autogestion, ils cultivaient les valeurs issues du socialisme libertaire qui prônaient l'épanouissement de l'individu en dehors de toute contrainte, de toute autorité hiérarchique, de toute exploitation capitaliste et de toute organisation étatiste. Ces anarchistes pratiquaient l'espéranto.

Marguerite Estour (1906-1982), la fille de Marie et Joseph, suivit le parcours militant de ses parents. Elle participa activement à la grève des midinettes parisiennes en mars-avril 1923. Elle aussi figurait à l'état nominatif des anarchistes du Var.

Elle se maria avec **René Gieure** (1911-2011), venu très tôt à l'anarchisme après avoir suivi les conférences de Sébastien Faure à Bordeaux où, dès l'âge de 15 ans, il avait commencé à travailler comme apprenti à l'imprimerie Delmas. Il y avait rencontré A. Lapeyre qui lui enseignera l'espéranto. Fortement investi en 1935 dans le mouvement des auberges de jeunesse, il parcourut la France à vélo avant de s'installer à Solliès-Pont (Var) chez les compagnons Joseph et Marie Estour. Lors de la déclaration de guerre en 1940, il fut condamné à 3 ans de prison pour "insoumission en temps de guerre" après avoir déclaré au tribunal militaire que "ses convictions lui interdisaient de prendre les armes pour tuer d'autres hommes".

Il fut incarcéré avec Jean Giono à Avignon jusqu'en 1944.

Militant de tendance individualiste, René Gieure a collaboré après la seconde guerre mondiale, avec l'aide de sa femme Marguerite Estour, au journal «L'Unique». Puis il participa à l'organe de Louis Lecoin «Liberté» et à celui de May Picqueray «Le Réfractaire».

Fervent naturiste et espérantiste, il était également membre du Centre international de recherches sur l'anarchisme (CIRA) de Marseille. Il fut également membre de la SCI «Les Acrates» fondée au début des années 1990 par René Bianco pour l'acquisition d'un local pour le CIRA.

A la fin de sa vie, René Gieure s'était retiré à Solliès-Pont dans la petite maison «Liberstel» construite par son beau-père Joseph Estour.

À 94 ans, 6 ans avant son décès, René disait de lui-même : «Anarchiste, naturiste, espérantiste, pacifiste - ça suffit, non ?»

Spike Stuit à Solliès-Pont

Néerlandais naturiste, pacifiste et espérantiste, **Spike Stuit** (1908-1974) s'est arrêté à Solliès-Pont en 1931, au cours d'un voyage à travers la France qu'il effectuait en tirant une charrette qui lui servait aussi d'abri.

*Spike
Stuit*

À partir de 1934, il vécut à Arras où il épousa en 1935 une espérantiste française, Simone Decaudin, et eut avec

elle cinq enfants.

Spike, qui apprit l'espéranto durant son enfance, a donné des cours, des conférences, a écrit de nombreux articles et poèmes dont «La tutan mondon volus mi trairi» en 1967. On lui doit deux traductions en espéranto d'ouvrages en frison, «Dorse al la muro» et «Frisaj rakontoj»

Stuit fit éditer à ses frais, en 1946, le petit ouvrage de Petro Stojan «Vindiania».

à droite : Mireille Ginier, la grand-mère de Matthieu qui m'a fourni les photos des ZEO-j

à gauche : Boukje Mollena, avec le livre où elle retrace la visite de son grand-oncle Spike Stuit à la communauté libertaire de Solliès-Pont.

(photo : bulletin municipal "Vivre à Solliès" n° 11)

Conclusion

Il y eut donc une vie espérantiste à Solliès-Pont, surtout avant la Seconde guerre mondiale.

Il en est resté quelque chose après la guerre, car en 1966, il y avait dans cette commune une "Amicale des Parents d'Élèves des cours d'espéranto du Canton de Solliès-Pont".

Si vous en savez plus sur l'espéranto dans cette partie du Var, n'hésitez pas à me le faire savoir...

Remerciements

Je tiens à remercier l'employée de l'accueil de la Mairie de Solliès-Pont, qui m'a permis de me mettre en contact avec Matthieu Ginier, lequel m'a fourni les photos de Solartis, la maisonnette de ses grands-parents, et de Liberstel, celle de ses arrière-grands-parents.

Un grand merci à Matthieu pour l'aide qu'il m'a ainsi apportée.

Autres sources de renseignements :

- bulletin municipal «Vivre à Solliès», n° 11 de décembre 2014, page 19, article : «Une ville - une histoire : en 1931, une communauté espérantiste s'établit à Solliès-Pont», de Marie-Aurore Gotta Smadja, Adjointe à la Culture

- internet : militants-anarchistes.info

(rubrique Dictionnaire des militants anarchistes)

- internet : maitron.fr

(rubrique Dictionnaire biographique du Mouvement ouvrier – Mouvement social)

Bilde-vorte...

Pascal Vilain

en Hyères, proksime de mia hejmo

Plurfoje mi vidis Esperantajn vortojn uzitajn de francaj firmaoj.

Jen ekzemplo: «dentego» (ega dento), nomo de dentocentroj ĉie en Francio.

Foje, mi iel aliigas la realon por havi sur foto nur la parton, kiu interesas min.

Tiel, ĉi tiu «**Pace al...**».

En la nunaj tempoj de perfortoj, agresemo, streĉiteco, ni bezonas ripeti laŭte kaj energie, kiel eble plej ofte: «Pacon al ĉiuj homoj, Pacon al nia planedo...».

«**Pace al ĉiuj, al ĉio...**».

«...hodiaŭ inter la gastamaj muroj de Bologne-sur-Mer kunvenis ne francoj kun angloj, ne rusoj kun poloj, **sed homoj kun homoj.**»

Ludwik Zamenhof

À noter sur votre agenda

dans notre fédération

Plusieurs cafés linguistiques "espéranto" :

1er jeudi de chaque mois - 18 h - Marseille (13)

La Passerelle - 26 rue des Trois Mages (près du Cours Julien) - 6ème

infos : Thierry Spanjaard - 06 09 18 28 51

dernier mercredi de chaque mois - 18 h - Hyères (83)

bar de l'hôtel Ibis-Gare - 45 rue Edith Cavell (face à la gare)

infos : Pascal Vilain - 06 42 19 68 51

dernier jeudi de chaque mois - 17 h - Lorgues (83)

"Carnets de voyage" - 12 avenue Allongue (rue face à la mairie)

infos : Jean-François Cousineau - 06 82 53 52 02

novembre 30 / décembre 1er - La Garde (83)

Fin de semaine culturelle au domaine de Massacan

Le bulletin d'adhésion vous a été envoyé par courriel et est joint à cette revue.

mars 2025 - 15-22 - Les Issambres (83)

Mediterranea Esperanto-Semajno

bulletin d'adhésion joint à cette revue

en France

pour les séjours à Grésillon ou Kvinpetalo, voir les sites respectifs

Baugé (49) - Château de Grésillon

<http://gresillon.org/?lang=fr>

Bouresse (86) - Kvinpetalo

<http://www.kvinpetalo.org>

ailleurs en Europe et dans le monde

2025 - juillet - 12-19 - Svitavy (Tchéquie) : 98e Congrès de SAT

baldaŭaj informoj ĉe: <https://satesperanto.org/>

2025 - juillet - 19-26 - Brno (Tchéquie) : 110e Congrès mondial d'espéranto (UEA)

<https://uk.esperanto.net/2025/>

2025 - juillet 26 - août 2 - Belgrade (Serbie) : 58e Congrès international de l'éducation - Eo ILEI

baldaŭaj informoj ĉe: <https://www.ilei.info/index.php?lingvo=eo>